

Sygn. akt: III U 1011/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 r.

**Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 maja 2015 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 04.11.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04.11.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił H. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

H. K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniosła, że jej leczenie nie jest jeszcze zakończone.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 27.10.2014r. ustaliła, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Białymstoku z dnia 25.04.1995r. sygn. akt VI U 497/95 przyznano H. K. prawo do renty inwalidzkiej III grupy na okres od dnia 01.05.1995r. do dnia 31.05.1998r.

Następnie wyrokiem Sadu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 13.05.2011r. sygn. akt III U 22/11 przyznano ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 17.09.2010r. do dnia 31.12.2011r. Następnie (...) Oddział w P. przyznał H. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do dnia 31.05.2013r.

Na skutek rozpoznania kolejnego wniosku o rentę ZUS uznał, że H. K. nie jest niezdolna do pracy i z dniem 01.06.2013r. wstrzymał jej wypłatę. H. K. odwołała się od tej decyzji, lecz Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 27.05.2014r. w sprawie IIIU 1073/13 oddalił jej odwołanie.

W dniu 11.09.2014r. H. K. złożyła ponowny wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 29.09.2014r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy. Na skutek sprzeciwu wniesionego przez H. K. jej stan zdrowia był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 27.10.2014r. zajęła analogiczne stanowisko.

Wobec powyższego decyzją z dnia 04.11.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania H. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje, według art. 59 ust. 1 powołanej ustawy, renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała (pkt 1), lub renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa (pkt 2).

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania H. K. zależna była od wykazania przez nią niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii G. K., neurologii R. Z. oraz kardiologii B. G., którzy po analizie dokumentacji medycznej i badaniu odwołującej się rozpoznali u niej: przewlekły zespół bólowy w odcinku szyjnym kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, stan po operacji raka sutka prawego, po chemioterapii, radioterapii i hormonoterapii, stan po odległej w czasie operacji nawykowego zwichnięcia obu stawów ramieniowych, nadciśnienie tętnicze. Biegli ocenili, że występujące u odwołującej się schorzenia oraz stopień ich zaawansowania nie powodują częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej. W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że w badaniu przedmiotowym poza objawami lokalnymi przykręgosłupowymi nie stwierdzono cech zespołu korzeniowego z kończyn górnych ani uszkodzenia obwodowego układu nerwowego. Obraz (...) kręgosłupa szyjnego z 2014r. wykazuje obecność zmian zwyrodnieniowych i wielopoziomowe wypukliny dyskowe, ale bez wyraźnego konfliktu dyskowo-korzeniowego, co dobrze koreluje ze stanem neurologicznym. Biegli stwierdzili, że H. K. odbyła odległą w czasie operację nawykowego zwichnięcia obu stawów barkowych skuteczną, gdyż obecnie występuje pełna ruchomość obu barków a ich obrysy są prawidłowe. Biegli stwierdzili także, że w 2009r. ubezpieczona przeżyła zabieg oszczędzający raka sutka prawego i po kompleksowym onkologicznym leczeniu uzupełniającym aktualnie jest bez przerzutów. Stwierdzone nadciśnienie tętnicze nie dało istotnych powikłań narządowych ani niewydolności serca i nie powoduje niezdolności do pracy. Zgłaszane bóle w

klatce piersiowej mają małe nasilenie, to z ich powodu była diagnozowana w warunkach szpitalnych, gdzie wykluczono chorobę wieńcową. Zatem żadna ze stwierdzonych chorób nie powoduje niezdolności do pracy (k.12-14).

Odwołująca nie zgodziła się z wnioskami biegłych. Stwierdziła, że choroba kręgosłupa postępuje dalej. Powoływała się na to, że ma skierowanie do szpitala i jest zapisana na operację kręgosłupa lędźwiowego. Chodziła też na rehabilitację od 1998r. na kręgosłup lędźwiowy i szyjny. Podnosiła, że ma raka piersi, w 2007r. miała udar, źle się czuje, bierze leki, żeby nie było przerzutów i od tego leku ma złe samopoczucie. W konkluzji odwołująca wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych - ortopedy i neurologa.

Sąd na mocy art. 217 § 3 k.p.c. oddalił ten wniosek dowodowy, uznając, że sporne okoliczności zostały już dostatecznie wyjaśnione.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych sądowych lekarzy. Wnioski biegłych sądowych zostały sformułowane po dokładnej analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych oraz w toku postępowania przed Sądem. Wydana przez biegłych opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u H. K. schorzenia, których stopień i nasilenie nie spowodowały niezdolności do pracy. Na okoliczność stanu zdrowia H. K. wypowiedzieli się biegli lekarze z zakresu trzech specjalności. Wypowiedzieli się oni na temat wszystkich chorób, z którymi odwołująca wiązała swą niezdolność do pracy. Biegli wzięli pod uwagę wszystkie schorzenia, z którymi odwołująca wiązała swą niezdolność do pracy, jednak subiektywne przekonanie odwołującej o jej niezdolności do pracy, nie znalazło potwierdzenia w dowodzie z opinii biegłych lekarzy. Okoliczność, że odwołująca miała uprzednio rentę do dnia 31.05.2013r., nie stanowi samoistnej podstawy do przyznania jej aktualnie prawa do renty, skoro nie uzasadnia tego jej stan zdrowia. Z opinii jednoznacznie wynika, że skutki udaru, który miał miejsce w 2007r., czy skutki leczenia raka aktualnie już nie powodują niezdolności do pracy. Leczenie przebiegło bowiem pomyślnie. Także schorzenia ortopedyczne i kardiologiczne nie powodują niezdolności do pracy. Sąd miał także na uwadze, że opinia ta jest całkowicie zbieżna z wnioskami biegłych, wypowiadających się w sprawie IIIU 1073/13. Opinie te dzieli niewielka odległość czasowa. Należy zatem uznać, że opinie te odzwierciedlają w sposób rzetelny aktualny stan zdrowia odwołującej. Odwołująca złożyła na ostatniej rozprawie zaświadczenie o stanie zdrowia, skierowanie do szpitala oraz wyniki badań kręgosłupa (k.29). Jednakże dokumenty te nie wnoszą niczego nowego do materiału dowodowego. Potwierdzają jedynie, że odwołująca ma schorzenia, które opisali biegli. Jednakże sam fakt istnienia tych schorzeń, nie stanowi podstawy do przyznania renty, skoro – jak wynika z opinii biegłych – ich stopień zaawansowania nie czyni jej osobą niezdolną do pracy. Z tych względów Sąd uznał, że nie ma potrzeby dopuszczania dowodu z kolejnej opinii biegłych. Odwołująca ma 57 lat. Jest z zawodu szwaczką i nie utraciła zdaniem Sądu zdolności do wykonywania tej pracy.

Przy rozstrzygnięciu tej sprawy Sąd miał także na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy (I UK 138/09, LEX nr 570122). Nadto w wyroku z dnia 03.09.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy sprawa wymaga wiadomości specjalnych, to sąd nie może rozstrzygać wbrew opinii biegłych (II UK 30/09, LEX nr 537018).

Z tych względów Sąd Okręgowy działając na zasadzie art.477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie H. K..